

РЕШЕНИЕ

№ 6077

гр. София, 21.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 24.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **11254** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мирослава Йорданова-Великова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от Б. Г. П., ч/з адв. Т. К. - САК, срещу Решение № 4500/14.10.2024 г. постановено по НАХД № 6006/2023 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 136-ти състав, с което е потвърден Електронен фиш (ЕФ) серия К, № 5002464/2021, издаден от Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с който на основание на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал.4 вр. ал. 1, т. 5 от ЗДвП, на касатора е наложено административно наказание „глоба” в размер на 1200 лева за нарушение на чл. 21, ал. 2, във вр. чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В жалбата се твърди, че решението на СРС е неправилно и необосновано. Сочи, че фактическата обстановка е неправилно възприета от решаващия състав на съда. Твърди, че неправилно е посочено, че нарушението е в режим на повторност. Иска се отмяна на оспореният акт, като делото бъде върнато за ново разглеждане от друг състав.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, явява се лично, като излага подробни съображения за основателност на жалбата. Сочи, че на процесния участък

не е имало поставен знак В26. Претендира присъждане на разноски съобразно представен списък.

Ответникът - Столична дирекция на вътрешните работи, редовно призован, представлява се от юрк. М., която изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение от страна на касатора.

Представителят на Софийска градска прокуратура, дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд – София - град, XIII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Съобразно чл.218 ал.1 и ал.2 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само по наведените в жалбата касационни оплаквания, като за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон, следи служебно. Съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

След обсъждане на събраните доказателства, СРС е възприел следната фактическа обстановка:

На 24.04.2021 г. в 11:42 часа в [населено място], към ул. „Д-р А. М.“ по [улица], срещу бл. 495 с мобилна система за видеоконтрол тип АТСС, TFR1-M е засечена скоростта на движение на МПС марка „Шкода“, модел „О.“ с регистрационен номер СВ 8127 РР. Отчетена е скорост на движение 100 км/ч, при разрешена 50км/ч или превъзпитие с 50 км/ч. Като собственик, на когото е регистрирано МПС/ползвател е посочено лицето Б. Г. П.. Въз основа на тези данни е издаден електронен фиш от СДВР за налагане на глоба в размер на 1200 лева на собственика на автомобила за нарушение по чл. 21, ал. 2, във вр. чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Описаната фактическата обстановка решаващият състав на съда е установил въз основа на съдържащите се в приобщената по делото административнонаказателна преписка доказателствени материали, а именно: разпечатка от техническото средство за регистрирани нарушения на максимално разрешената скорост, протокол за проверка, писмо от БИМ, справка за първоначална регистрация на МПС, заповеди, снимков материал и другите приложени писмени доказателства.

За да потвърди ЕФ СРС е приел, че Б. Г. П. от обективна и субективна страна е нарушил разпоредбата на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 ЗДвП, за което законосъобразно му е наложено административно наказание.

Така постановеното решение е валидно, допустимо и правилно.

Разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП урежда максималните скорости на движение, с които водачите на МПС следва да се съобразяват, при движение в населено място и извън него, съобразно категорията МПС. Отклонение от това правило е въведено в ал. 2, в която е посочено, че когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак. В

случая не е спорно, че на участъка от пътя, по който е управлявал МПС касатора е бил с ограничение от 50 км.ч., тъй се е движел на път в населено място в населено място.

Измерената величина на скоростта, с която е управлявано процесното МПС е 100 км.ч., т.е. налице е 50 км.ч. превишение. Скоростта е установена с АТСС, TFR1-M, за което е представено Удостоверение за одобрен тип №10.02.4835. Следва да се отбележи, че в цитираното удостоверение е посочено, че е със срок на валидност 10г., считано от датата му на издаване-до 24.02.2021г. Съгласно чл. 30, ал. 5 от Закона за измерванията, когато срока на валидност на одобрения тип е изтекъл, намиращите се в употреба средства за измерване, които отговарят на одобрения тип, се считат за одобрен тип. Следователно средството може да бъде използвано за измерване на скоростта.

Съгласно разпоредбата на чл.182 ал. 4, когато нарушението по ал. 1, т. 1 - 5, ал. 2 и ал. 3, т. 1 - 5 е повторно, наказанието е предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер, а за повторно нарушение по ал. 1, т. 6 и ал. 3, т. 6 - предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер и лишаване от право да се управлява моторно превозно средство за срок три месеца, като решаващият състав на СРС е изложил подробни мотиви по отношение на размера на наложената глоба, с които настоящия състав се солидализира изцяло.

Настоящият касационен състав намира, че нарушението е доказано от представените по делото писмени доказателства. Приложеното по делото доказателство - снимков материал на автомобила към момента на извършване на нарушението, съответства на мястото, индивидуализиращо нарушението.

Електронният фиш съдържа надлежно описание на нарушението в съответствие със законоустановените изисквания. Нормативно, в чл. 189, ал.4, изречение второ от ЗДвП, е определено съдържанието на електронния фиш за налагане на глоба, при установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система нарушение на този закон. Посочени са всички обстоятелства от значение за съставомерността на деянието и за наличието на административно нарушение, като са описани конкретните параметри на нарушението и пределите на следващата се за него отговорност от гл. т. на правна квалификация и вид/размер на приложимата санкция. Спазени са условията и реда за използване на автоматизираното техническо средство за контрол на правилата за движение по пътищата, регламентирани в Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015г.

Юридическите факти, обуславящи ангажирането на административнонаказателната отговорност на касатора са безспорно установени, субсумирани са под съответните материално-правни норми, а при издаване на ЕФ не се констатира съществени нарушения на процесуалните правила, поради което изводите на съда за законосъобразност на издадения електронен фиш са правилни.

При постановяване на оспореното пред АССГ решение не са осъществени релевираните с жалбата касационни основания, каро решаващия състав е подробно е обсъдил защо приема възраженията от страна на жалбоподателя за неоснователни. Не се намериха и основания, сред тези, за които касационната инстанция следи служебно-чл.348, ал.1, т.2 НПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН, вр.чл.218, ал.2 АПК: съществени процесуални нарушения, свързани с правораздавателната власт на СРС, законността на състава, дължимата за съдебното решение писмена форма и нейните реквизити, както и със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба.

Касационната инстанция възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка. Предложената от СРС аргументация е съответна на фактическите установявания по делото и отговаря на възраженията на жалбоподателя. Поради това, касационната инстанция намира за ненужно да я преповтаря, като на основание чл.221, ал.2 АПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН препраща към мотивите на спореното решение. Следва да бъде посочено и това, че решението на СРС е в съответствие с вече трайно формираната практика на АССГ по въпросите, повдигнати с касационната жалба, с която касационният състав се съобразява.

По изложените съображения, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора основателна се явява претенцията на процесуалния представител на ответника, комуто се дължат разноски под формата на юрисконсултско възнаграждение, поради което на основание чл. 63д, ал. 1 и 4 ЗАНН касаторът, следва да бъде осъден да заплати в полза на ответника, сума в размер на 100лв., определена на основание чл. 37 от Закона за правната помощ във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл. 1, вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XIX касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4500/14.10.2024 г. постановено по НАХД № 6006/2023 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 136-ти състав.

ОСЪЖДА Б. Г. П., ЕГН [ЕГН] да заплати по сметка на Столична дирекция на вътрешните работи сума в размер на 100 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.